

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropských společenství

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 97/09

V Lucemburku dne 29. října 2009

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-386/08
Brita GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Generální advokát Yves Bot zastává názor, že se na výrobky pocházející z okupovaných území nemůže vztahovat preferenční celní režim zavedený Dohodou EHS-Izrael

Celní orgány Společenství musí zamítnout žádost o uznání izraelského původu těchto výrobků.

V rámci evropsko-středomořského partnerství byly uzavřeny dvoustranné dohody mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a většinou středomořských států na straně druhé. Tyto dohody zejména stanoví, že výrobky pocházející z dotčených středomořských zemí mohou být do Evropské unie dováženy bez cel a že příslušné orgány smluvních stran spolupracují za účelem určení přesného původu výrobků, na které se vztahuje preferenční režim.

Společenství a jeho členské státy uzavřely takovou dohodu jak s Izraelem¹ (Dohoda EHS-Izrael), tak i s Organizací pro osvobození Palestiny² (Dohoda EHS-OOP), která jedná za palestinskou samosprávu na Západním břehu Jordánu a v pásnu Gazy.

Brita je německá společnost, která dováží přístroje na výrobu sycených nápojů, jakož i příslušenství a nápojové koncentráty vyrobené společností Soda Club Ltd, usazenou v Mishor Adumin na Západním břehu Jordánu, východně od Jeruzaléma.

Společnost Brita chtěla do Německa dovézt zboží dodané společností Soda-Club. Německým celním orgánům sdělila, že zboží pochází z Izraele, a požádala tedy o poskytnutí preferenčního zacházení uplatňovaného na základě Dohody EHS-Izrael. Jelikož se německé orgány domnívaly, že výrobky pocházejí z okupovaných území, požádaly izraelské celní orgány, aby jim potvrdily, že toto zboží nebylo na těchto územích vyrobeno.

I když izraelské orgány potvrdily, že dotčené zboží pochází z oblasti, která spadá do jejich pravomoci, neodpověděly nicméně na otázku, zda toto zboží bylo vyrobeno na okupovaných územích. Z tohoto důvodu německé orgány nakonec zamítly přiznat společnosti Brita preferenční režim, jelikož nemohlo být s jistotou ověřeno, že dovezené zboží spadá do působnosti Dohody EHS-Izrael.

¹ Evropsko-středomořská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Státem Izrael na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 20. listopadu 1995.

² Evropsko-středomořská prozatímní dohoda o přidružení týkající se obchodu a spolupráce mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Organizací pro osvobození Palestiny (OOP) ve prospěch palestinské samosprávy na Západním břehu Jordánu a v pásnu Gazy na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. února 1997.

Společnost Brita toto rozhodnutí soudně napadla a Finanzgericht Hamburg (soud pro finanční záležitosti v Hamburku, Německo) se Soudního dvora dotázal, zda se na zboží vyrobené na okupovaných palestinských územích, jehož izraelský původ byl potvrzen izraelskými orgány, může vztahovat preferenční režim, zavedený Dohodou EHS-Izrael.

V dnes předneseném stanovisku generální advokát Y. Bot připomíná, že mechanismus správní spolupráce zavedený Dohodou EHS-Izrael spočívá na vzájemné důvěře mezi celními orgány smluvních států a na vzájemném uznávání aktů jimi vydaných.

V této souvislosti poznamenává, že existuje domněnka, podle které mají celní orgány vyvážejícího státu nejlepší předpoklady k tomu, aby přímo ověřily skutečnosti, které určují původ výrobku. Celní orgány dovážejícího státu jsou tedy v zásadě vázány výsledkem dodatečného ověření, které provedly celní orgány vyvážejícího státu.

V projednávaném případě se však generální advokát domnívá, že jelikož je původ dovezených výrobků znám a není zpochybněn, týká se spor ve skutečnosti otázky, zda místo výroby, které se nachází na palestinských územích, spadá do oblasti působnosti Dohody EHS-Izrael.

Domněnka ohledně autenticity ověření správnosti skutečností celními orgány vyvážejícího státu se tak nemůže v projednávaném případě uplatnit, poněvadž žádná ze stran této dohody zde nemá nejlepší předpoklady k vydání jednostranného stanoviska k oblasti působnosti této dohody.

V důsledku toho **nejsou** německé celní orgány **vázány** výsledkem dodatečného ověření provedeného izraelskými celními orgány.

Generální advokát odmítá rovněž argument, podle něhož musí být preferenční režim každopádně přiznán výrobcům usazeným na okupovaných územích, buď na základě Dohody EHS-Izrael, nebo na základě Dohody EHS-OOP.

V první řadě konstatuje, že přiznání preferenčního režimu se přímo váže na původ zboží a že ověření tohoto původu představuje nezbytnou součást systému. Osvědčení vydané celními orgány vyvážejícího státu tedy musí jednoznačně osvědčovat, že dotčený výrobek pochází z určeného státu, za tím účelem, aby se preferenční režim, který se vztahuje k tomuto státu, použil na tento výrobek.

V této souvislosti generální advokát připomíná, že hranice Izraele byly vymezeny Plánem na rozdělení Palestiny³, schváleným dne 29. listopadu 1947 Organizací spojených národů. Podle tohoto plánu nejsou přitom území Západního břehu Jordánu a pásma Gazy součástí území Izraele. Navíc Izrael a OOP považují na základě izraelsko-palestinské dohody⁴ jak Západní břeh Jordánu, tak pásmo Gazy za jednu územní jednotku.

Společenství dále uzavřelo Dohodu EHS-OOP za účelem rozvinout obchodních toků ze Západního břehu Jordánu a pásma Gazy a do něj a napravit anomálii spočívající v tom,

---

³ Tento plán vypracoval United Nations Special Committee On Palestine. Tento výbor složený z jedenácti států, zřízený Valným shromážděním OSN v roce 1947, byl pověřen nalezením řešení v palestinském konfliktu a především vypracováním plánu na rozdělení Palestiny.

⁴ Izraelsko-palestinská prozatímní dohoda o Západním břehu Jordánu a pásmu Gazy, podepsaná ve Washingtonu dne 28. září 1995.

že tato území byla jedinými územími v regionu, jejichž výrobcům nebyl poskytnut preferenční režim. Společenství tedy zavedlo takový režim právě pro palestinská území, protože se domnívalo, že výrobky pocházející z těchto území nemohly požívat preferenčního zacházení na základě Dohody EHS-Izrael.

V důsledku toho se preferenční režim na základě Dohody EHS-Izrael nemůže uplatnit na zboží pocházející ze Západního břehu Jordánu a obecněji z okupovaných území.

Nakonec generální advokát Bot dochází k závěru, že celní preference na základě Dohody EHS-OOP lze výrobkům vyrobeným na okupovaných územích poskytnout **pouze v případě, kdy palestinské orgány vydají v souladu s touto dohodou nezbytná osvědčení o původu.**

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: V řízení o předběžné otázce mohou soudy členských států v rámci sporu, který jim byl předložen, položit Soudnímu dvoru otázku ohledně výkladu práva Společenství nebo platnosti aktu Společenství. Soudní dvůr nerozhoduje o vnitrostátním sporu. Je na vnitrostátním soudu, aby ve věci rozhodl v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat totožný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z přednesení stanoviska je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106